

SCIENTIFIC NAME:

Quercus quangtriensis

Hickel & A.Camus

ຊື່ພື້ນບ້ານ:

**Сôi quang tri,
A luan mac tric** (Vietnam)

FAMILY:

Fagaceae

Joeri S. Strijk (Alliance for Conservation Tree Genomics ACTG)
Karina Orozco & Amy Byrne (The Morton Arboretum)

Specimen (dried). © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com

ຄໍາອະທິບາຍທາງດ້ານພຶດສາດ

ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່, ສູງແຕ່ 20–25 ເມັດ.

ລໍາຕົ້ນ ມີເສັ້ນຜ່າສູນກາງ 0.6–1.2 ເມັດ. ຮາກ ເປັນປົກ ບໍລິເວນກົກຂອງລໍາຕົ້ນ. ກົງງໍາຕັ້ງຂຶ້ນສະຫຼຽງ, ກ້ຽງ. ຍອດ ນ້ອຍ, ຮູບໄຂ່, ມົນ, ມີເກັດຮູບໄຂ່.

Leaf upper and lower surface (dried). © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com

ໃບ ຮູບຂອບຂະໜານ, ປາຍໃບ ແລະ ກົກໃບຮຽວແຫຼມ, ກົກໃບ ຮູບຫຼັ້ມ, ປາຍໃບຮຽວແຫຼມ, ຍາວໄດ້ເຖິງ 9 ຊັງຕີເມັດ ແລະ ກວ້າງ 2.2–3.5 ຊັງຕີເມັດ, ກ້ຽງເວລາແກ່, ຂອບ ໃບໜາ, 3.4 ຂອງແຜ່ນໃບດ້ານເທິງຂອບໃບຈະເປັນຫຍັກ ສາມແຫຼມຮູບແຂ້ວ. ເສັ້ນໃບດ້ານຂ້າງ ມີເຖິງ 10 ຄູ່, ນຸນ ຂຶ້ນດ້ານຫຼັງໃບ, ເປັນມຸມ 35–40 ກັບເສັ້ນກາງໃບ, ເສັ້ນໃບ ດ້ານໜ້າໃບແມ່ນຈະອອກຈາກເສັ້ນກາງໃບຈົນຮອດ ຂອບ ໃບ, ເສັ້ນໃບແຖວທີ 3 ສັງເກດ ໄດ້ເລັກໜ້ອຍທາງ ດ້ານຫຼັງ ໃບ.

ກ້ານໃບ ຍາວ 10–14 ຊັງຕີເມັດ, ກ້ຽງ. ການຮັບເກສອນ ແມ່ສ່ວນຫຼາຍ 4, ຮຽວຍາວ, ຮວງຮັບ ລະອອງເກສອນໜາ, ແຕກອອກເປັນແສກ.

ການກະຈາຍພັນ

ໄທ, ຫວຽດນາມ.

ປ່າດິບຝົນເຂດຮ້ອນ, ປ່າຝົນເຂດພູຕໍ່າ. ແຕ່ 800–2500 ເມັດຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ.

ສະຖານະພາບຄວາມສ່ຽງ

VU ມີຄວາມສ່ຽງ (Vulnerable).

Female catkins
bearing 3-4 flowers,
styles 4, quite long,
stigmata very thick.

Cupule base, Cupule interior surface, Cupule sideview (dried). © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com

Mature acorn (dried). © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com

ຊໍ່ໝາກ ຍາວແຕ່ 0.5–2 ຊັງຕີແມັດ, ມັກມີ ສອງໜ່ວຍ, (ບາງຄັ້ງໜຶ່ງ ຫຼື ສາມ), ໝາກ ແກ່ທຸກໆປີ. ກາບຫຸ້ມໝາກ (ຮູບຖ້ວຍ) ຮູບຊົງຄ້າຍຖ້ວຍ ຫຼື ຊົງຮີ, ມີເສັ້ນຜ່າສູນກາງແຕ່ 18–24 ມິນລິແມັດ ແລະ ຍາວ 9–12 ມິນລິແມັດ, ຫຸ້ມ 1/3 ຂອງໝາກ. ດ້ານໃນກາບຫຸ້ມໝາກອ່ອນນຸ້ມ, ດ້ານນອກມີ ຂົນຫ່າງໆມັນວາວ, ມີວົງ 8–9 ວົງ, ສອງວົງ ດ້ານລຸ່ມມັກຈະຮວມກັນ, ວົງທາງກາງມີຂອບລາງໆ, ວົງ ດ້ານເທິງລຽບ.

ໝາກ ຍາວແຕ່ 20–25 ມິນລິແມັດ, ເສັ້ນຜ່າສູນກາງ 15–20 ມິນລິແມັດ, ຮູບໄຂ່, ຂວັນຮູບຕັດ, ປາຍຮຽວແຫຼມ, ກ້ຽງ, ເປັນເຫງົາ, ສີນ້ຳຕານ. **ຮອຍ** ແປແຕ່ເດັ່ນຊັດ. ໃບລ້ຽງບາງຄັ້ງເຊື່ອມຕິດກັນ.

ຄຳແນະນຳໃນການເກັບໝາກ (ແກ່ນ) ສຳລັບກຳແນວພັນໃນເຮືອນຫົ່ມ

ເມື່ອໝາກແກ່, ໃຫ້ເກັບແກ່ນໂດຍກົງຈາກຕົ້ນ ໂດຍການສັ່ນງ່າ ຫຼື ແມ້ນໂດຍໄມ້ສ້າວ. ເນື່ອງຈາກອັດຕາການຫງອກຂອງ ແກ່ນແມ່ນ ຈະຫຼຸດລົງໄວຫຼັງຈາກທີ່ຕົກລົງພື້ນດິນ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກທຳລາຍໂດຍສັດ ແລະ ແມງໄມ້ ດັ່ງນັ້ນຄວນ ເກັບໂດຍ ກົງຈາກຕົ້ນ ດຶກວ່າເກັບຈາກພື້ນດິນ. ຖ້າແກ່ນບໍ່ມີຫຼາຍ, ກໍ່ສາມາດນຳເອົາຊໍ່ໝາກ ແລະ ແກ່ນທີ່ຕົກຕາມພື້ນດິນມາໃຊ້ ຂະຫຍາຍພັນຢູ່ເຮືອນຫົ່ມໄດ້.

ບໍ່ຄວນປອກ ເປືອກໝາກ ຂອງໝາກ ແລະ ຊໍ່ໝາກ (ບໍ່ເອົາສ່ວນທີ່ ມີໝາກກາບຫຸ້ມ ໝາກ (ຮູບຖ້ວຍ) ອອກເພື່ອໃຫ້ເຫັນ ແກ່ນທາງໃນ). ການປອກເປືອກເພື່ອໃຫ້ເຫັນ ແກ່ນທາງໃນຈະເຮັດໃຫ້ ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກ ທຳລາຍຈາກແມງໄມ້ ແລະ ແຫ້ງ ໃນລະຫວ່າງ ການຂົນ ສົ່ງ, ແລະ ການເກັບຮັກສາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ການລະບຸ ຈັດຈຳ ແນກແນວ ພັນມີຄວາມຍຸ້ງຍາກ. ບໍ່ຄວນ ປອກເປືອກ ຊໍ່ໝາກເພື່ອແຍກ ໝາກອອກ ມາເປັນແຕ່ລະ ໝາກ. ກຸ່ມ ຂອງຕົ້ນ ກໍ່ຊະນິດນີ້, ຈະອອກໝາກໃກ້ໆກັນ ສາມາດ ເກັບຕົວຢ່າງ ແກ່ນແນວພັນເປັນ ປະຊາ ກອນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສາມາດເກັບຮວບຮວມ ໃນຖົງ ອັນດຽວກັນໄດ້. ແກ່ນທີ່ເກັບຈາກຕົ້ນທີ່ຫ່າງ ກັນກາງ 100–150 ແມັດ ບໍ່ ຄວນນຳ ມາປົນກັນ, ຕ້ອງແຍກເກັບໃນຖົງທີ່ຕ່າງ ກັນ. ຫາກມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຄວນ ເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງດ້ານພູມສາດ ສຳລັບ ປະຊາກອນທ້ອງ ຖິ່ນ ແລະ ແຕ່ລະຖົງທີ່ເກັບ ຈາກປະ ຊາກອນເຫຼົ່ານັ້ນຈະ ຕ້ອງລະບຸຂໍ້ມູນລະອຽດເຊັ່ນດຽວກັນ. ການເກັບກິ່ງກ້ານ ນ້ອຍໆ ແລະ ໃບຈາກ ຕົ້ນທີ່ເກັບໝາກໃສ່ໃນຖົງທີ່ ເກັບຕົວຢ່າງນຳຍິ່ງເປັນການດີ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການລະບຸຊະນິດ.

ອອກດອກ-ໝາກ

ອອກດອກ:
ເດືອນ ກຸມພາ-ເມສາ.

ໝາກ:
ເດືອນ ກຸມພາ-ພະຈິກ
(ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເດືອນ ກຸມພາ).

ການຂະຫຍາຍພັນ:
ໂດຍສັດກັດແທະ
(ກະຫອກ, ໝູ, ໝູນ້ອຍ?).

ຄວາມຕ້ອງການແສງ ຫຼື ຂໍ້ມູນ ທາງລະບົບນິເວດວິທະຍາ:
ຍັງຕ້ອງສຶກສາຢັ້ງຢືນ.

ການນຳໃຊ້

 ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ.